

بررسی غلظت خونی عناصر روی، مس، سلفنیوم، آلومینیوم و سرب در بیماران دیالیزی شهر اهواز در سال ۱۳۹۰

محمدطه جلالی^۱، عبدالرحیم آب سالان^{۲*}، فریده مستی پور^۳، حشمت الله شهبازیان^۴، غلامعباس کایدانی^۵، احمد نسیمیان^۶، علیرضا محسنی^۷

^۱ دانشیار، گروه علوم آزمایشگاهی، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز
^۲ دانشجوی دکتری تخصصی بیوشیمی بالینی، گروه بیوشیمی بالینی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس
^۳ کارشناس پرستاری، بیمارستان گلستان اهواز، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز
^۴ استاد، گروه داخلی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز
^۵ دانشجوی دکتری تخصصی بیوشیمی بالینی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، شعبه بین الملل آبادان
^۶ کارشناسی ارشد بیوشیمی بالینی، مرکز ملی ذخایر ژنتیک ایران، تهران
^۷ دانشجوی دکتری تخصصی خون شناسی، سازمان انتقال خون ایران
* نویسنده مسئول: abdorrahim.absalan@modares.ac.ir

خلاصه:

سابقه و هدف: تجمع فلزات سنگین و کمبود فلزات ضروری یکی از مشکلات افراد تحت دیالیز می باشد. شرایط جغرافیایی و آداب و رسوم اقوام ساکن مناطق مختلف کشور نیز می تواند بر روند مسمومیت با فلزات سنگین یا کمبود عناصر ضروری تاثیر بگذارد. هدف از مطالعه حاضر مقایسه غلظت خونی ۵ عنصر بین افراد تحت دیالیز با گروه کنترل هم سان آنها می باشد.

مواد و روش ها: تعداد ۳۳ بیمار دیالیزی یکی از بیمارستان های آموزشی شهر اهواز و تعداد ۳۳ فرد سالم هم سان با بیماران مورد مطالعه قرار گرفتند. سنجش سرب با استفاده از نمونه خون تام و بقیه عناصر با استفاده از سرم و توسط دستگاه اسپکتروسکوپ جذب اتمی انجام شد و پس از آنالیز آماری داده ها باهم مقایسه شدند.

نتایج: میانگین سن افراد مورد مطالعه که در مجموع شامل ۳۵ مرد و ۳۱ زن بودند تفاوت معنی دار نداشت (هم سانی دو جامعه). مقادیر عناصر برای گروه مورد و شاهد به ترتیب به این شکل بود: روی $86/35 \pm 12/9$ و $80/8 \pm 11/7$ ($P=0/075$)، مس $75/038 \pm 16/47$ و $69/84 \pm 12/99$ ($P=0/020$)، سلفنیوم $10/71 \pm 1/49$ و $10/15 \pm 1/17$ ($P=0/098$)، آلومینیوم $0/58 \pm 0/25$ و $0/34 \pm 0/24$ ($P=0/001$)، منیزیم $0/328 \pm 0/06$ و $0/207 \pm 0/03$ ($P=0/001$) و برای سرب $2/714 \pm 0/64$ و $1/67 \pm 0/68$ ($P=0/001$) بود (واحد سنجش ها $\mu\text{g/dl}$). سرب افراد دیالیزی بیش از حد مجاز بود.

نتیجه گیری: بیماران دیالیزی مورد مطالعه غلظت منیزیم، آلومینیوم و سرب بیش از افراد سالم داشتند و به دلیل وجود مسمومیت با سرب باید تحت درمان قرار گیرند. به علاوه، لازم است از بروز مسمومیت با آلومینیوم در آنها پیشگیری شود، زیرا میانگین غلظت سرمی این عنصر برای آنها نزدیک به حد نرمال بالاست.

واژگان کلیدی: دیالیز، عناصر کیمیا، مسمومیت، فلز سنگین

Evaluating blood concentrations of trace elements Zinc, Copper, Selenium, Aluminium and Lead among dialysis patients in Ahwaz, 2012

Jalali MT¹, Absalan A^{2*}, Mastipour F³, Shahbazian H³, Kaydani Gh.A¹, Nasimian A⁴, Mohseni AR⁵

1- Department of Laboratory Sciences, Faculty of Paramedicine, Ahwaz Jundishapur University of Medical Sciences, Khuzestan, I. R. Iran.

2- Department of Clinical Biochemistry, Faculty of Medical Sciences, Tarbiat Modares University, Tehran, I. R. Iran.

3- Golestan Hospital, Ahwaz Jundishapur University of Medical Sciences, Khuzestan, I. R. Iran.

4- Iranian Biological Resource Center, Tehran, I. R. Iran.

5- Department of Laboratory Sciences, Faculty of Paramedicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, I. R. Iran.

* **Corresponding Author:** abdorrahim.absalan@modares.ac.ir

Abstract:

Background: Heavy metal storage and essential elements deficiency account as the important problems in the dialysis patients. Geological and folklore diversity in different ethnic groups around the country may impact the heavy metals poisoning or trace elements deficiency. The aim of this study was to compare the blood concentrations of 5 trace elements between dialysis patients and their matched normal control volunteers.

Materials and Methods: This study was performed on 33 dialysis patients (selected from a university hospital in Ahwaz) and 33 normal volunteers. All trace elements were assayed in serum samples except Lead (whole blood) using atomic absorption spectroscopy. Data were analyzed and compared.

Results: the mean age of subjects (35 male and 31 female) were not significantly different (matched populations). Trace element concentrations in the case and control groups for Zinc was 86.35 ± 12.9 and 80.8 ± 11.7 ($P=0.075$), Copper 75.038 ± 16.47 and 69.84 ± 12.99 ($P=0.020$), Selenium 10.71 ± 1.49 and 10.15 ± 1.17 ($P=0.098$), Aluminium 0.58 ± 0.25 and 0.34 ± 0.24 ($P=0.000$), Magnesium 0.328 ± 0.06 and 0.207 ± 0.03 ($P=0.000$) and for Lead 2.714 ± 0.64 and 1.67 ± 0.68 ($P=0.000$) ($\mu\text{g/dl}$ for all), respectively. Lead quantities were higher than the allowable range in the dialysis patients.

Conclusion: Dialysis patients had higher concentrations of Magnesium, Aluminium and Lead in comparison with the normal controls. Furthermore, Aluminium poisoning should be avoided in such patients because of the mean serum Aluminum levels is close to the high normal range.

Keywords: Dialysis, Trace elements, Normal range, Poisoning, Heavy metals